

licul

Humor și satiră

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Programul

noului partid supraplusquamliberaldemocratic
din România, publicat în ajunul nouălor alegeri
pentru cameră și senat.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Ce vrem noi?

Noi vrem tot ce se poate avea, și ce se poate preface
în bani, cu deosebire însă bani gata!

Noi luăm tot de ori-unde aflăm, și aflăm tot, unde
căutăm!

Noi căutăm tot ce vrem, unde credem că se află,
și credem tot, afară de aceea, că poliția, sau iuștiția ne
va da de urmă!

Basați pe această credință, în care tóte diarele pa-
triotice ne întăresc, ne-am hotărît a intra la alegerile viitoare
în acțiune, și a ne jertfi pentru patrie, ținend sus și tare
la principiul supraplusquamliberaldemocratic: Noi se ajun-
gem ministrii, și ministrii hoți!

Dubrogea, în August 1888.

Comitetul executiv.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Sus Mărcuț că-ți dau trei prune
De-i juca-n prima răpciune,
Și se te-ntorni ca melciul
Să se mire tot Telciul.

Hop, că-n Telciu este un popă
Mic la cap, mare la dobă,
Ras ca un teatralist
Și cult ca un normalist.

Ca popă de bună viță
Are și el o troiță:
Beția, minciunile
Și închinăciunile.

De bețiv i-a mers chiar veste
Ca la Schilă din poveste
Ce beuse Dunărea,
Și că-i e sete plângea.

Și-n beția de rachiu
 Și-a 'nvățat și scumpul fiu
 Pe Iăcobuțul tatii
 Care tunde cârlanii.

Iacob teolog în șură
 Ear tată-so popa jură
 Că un pruncuț mai curat
 În tot Telciul n'a aflat.

În minciuni, popa Grigore
 Rar aslă soț pe sub sóre,
 Și pe Iacob cel frumos
 La învățat mincinos.

Vorbind de închinăciune
 Tot Telciul ne pôte spune
 Cum părintele Grigore
 Vinde porumb și fasole.

Un bun nărav el mai are :
 Că-n tot timpul e în stare
 A înjura dascălii
 Căci l'o 'nvățat a cetii.

Astfel stând tréba, Mărcuț,
 Prinde p'acest măgăruț
 Și la Năséud mi-l du
 Și mi-l jócă cum ști tu !

Dă-i preste plit cu nuiaua
 Și mi-l jócă arcăniaua *)
 Și jucând îi iuește
 Se să ducă-n lume veste :

Jócă Marcu cu popa
 Se resune ulița
 Se-audă preutésa
 Se vie și dumnia-sa.

Jócă popă și desculț
 Se vie și Iăcobuț
 Fiul teu cel mult stimat
 Ce din Gherla o fost țipat.

Jócă se vadă toți popii
 Cât de bine-ți crești tu fii,
 Jócă ; Telciul să se mire
 De tine și de a ta fire !

Sus Mărcuț că-ți dau jintiță
 Și-ți spun două coconiță
 Cari-s române cu stare
 Și jócă în postul mare.

Hop ! Dar' jócă cu jidani
 Plini de riie și de bani
 Și cu ei Amor tractéză,
 De români se rușineză.

Numele lor nu ți-l spun
 Până li-oi vedè pe drum
 Mai âmbând cu jidanii
 Atunci — numele li ști !

De le-ai vedè tu Mărcuț
 Âmbând cu cei jidovuți
 Jócă-le sub mândru-ți ciur
 Cu cei tăiați împrejur.

*) Arcăniaua-i un joc țigănesc din Telciu, lângă Năséud.

Jucând mai dă-le povață
 Și'ntr'acesta chip le'nvață:
 Vă botezați pe talmud
 Ori abdice-ți de-ori ce jud!

Marcule, ți-oi da trei bani
 De mi juca la Perșani
 Pe Popa Ioan Ințiu
 Ce'mpedecă progresu!

Hop, că el de când popește
 Poporul dobitocește
 Șcôla tótă-i o spărtură
 Dascâl îi o sęcătură.

Predicele se răresc,
 Spurii'n sat se înmulțesc
 Ear' concubinatele
 Dese-s ca pęcatele.

Fiul acestui paroch
 Cleric și dascâl în loc
 E tocmai a tatâl sêu
 Mincinos și farisêu.

Pentru triste jurăminte
 Oșorheiul i-a da minte
 Ear' tată-so ca preot
 Îl ține dascâl în loc.

Apoi popa mai susține
 Spre a satului rușine
 Cinste cu atari proscriși
 Ce prin Gherla au fost închiși

Deci ié-mi-l nițel de barbă
 Pân' s'a face om de trebă
 Și mi-l pörtă, și-l învêrte
 Dóră va căpăta minte.

Minte de n'ar căpăta
 Scarmână-i tótă barba
 Se nu mai pótă popi
 Noróde a-ndobitoci.

Că de cât așa un popă
 Mai bine un snop de tobă
 Se avem la funcțiuni:
 La nunți și îngropăciuni.

Mărcuțule, nu te da
 Dute jocă-n Remetea
 La Petrescu cel vestit
 Care-i popă prea cinstit.

Hop, că popă când s'a pus
 Jurat-au tare și sus
 Că el s'a purta cinaș
 Tocma ca un verbuncaș.

Și el ce-a ȃis — n'a mințit,
 Par că-i purcar cu opșit
 Așa se pörtă de bine
 De și la câni li rușine.

El, de ar fi după merit,
 Cu porcii-ar sta la un blid;
 Ear' de-i vorba de purtări
 Bun ar fi de dus căldări;

Hop! căldări cu căldărarii
 Ori linguri cu lingurarii
 Dar' e păcat ca prescura
 Se-i încomodeze gura.

Că prescura-i pâne sfântă,
 Se dă la popi fără smântă
 Ear' nu la toți mânjiții
 Hop Mărcuț aci!

Hop Marcule hop și hop
 Că te prind și te îndop
 Cum se 'ndopă gășcele
 Hop în Steia puiule!

Că-n Steia lângă Têrnava
 Popă e Ioan Ștefica
 Care de om muncitor
 Lucră și în serbători.

Face clăci în serbători
 Dând exemple la popor
 Legea cum trebe ținută
 Dă-i până strănută!

Hop da-i dă pe după cap
 Că barba-i e ca la șap
 Par-că i-ai pus'o cu fusul,
 Rade i-o cu briciul!

Că Jidanii că-s păjâni
 Încă cruță pe Români,
 Nu-i silesc în serbători
 Dar tu popo joci ori mori!

Jocă mi-l Mărcuțule
 Și-i strigă puiuțule:
 Părinte, sfinția ta
 Nu lucra dumineca!

Cine lucră-n serbătore
 Facă riie pe spinare
 Ear popa ce nu serbéză
 Vrednic e în foc se arță!

Nu veți tu popă năuc
 Că tiranii cum ne duc
 În zile de lucrătore
 La cât lucru-i pe sub sóre!

Tu mai tiran decât ei
 Scoți bărbați și scoți femei
 Ca se-ți lucre-n serbători,
 Pful! de nouă ori!

Și încă ȃci că ești popă!
 Vedeți-aș pielea pe dobă
 Cum duci tu în prasnice
 Poporul ca se-ți lucre!

Lucrați-ar lucrul cel rău
 Tu năuc și nătărău
 Se te saturi de lucru
 Și se scii ce-i prasnicu!

Altcum lasă-l măi Marcule
 Că de vrei-mai afli mule
 Ce ȃci una și fac alta,
 Umple cu ei balta!

De-i cota, aflavei popi,	Tot din trei doi ai afla
Ba-i afla și protopopi,	Cari nu vor a predica
Și uniți și neuniți	Nici a catechisa
Carii-s buni numa-n-vêrțiți;	Ci mâncă-n dar prescusa.
Hop! că din trei afli doi	Apoi multele scandale
Cu drăguță ori găzdoi,	Ce le fac astfel de bale
Beutori ori desfrânați	Mai că nu le ar puté scrie
Carii fac price-ntre frați!	Calicul in ani o mie!

Altcum, Mărcuț ușurel,
 Colo-n prima Brumărel,
 Nădăjduim prea sigur
 Că ți om vedé scumpul ciur.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Calicogram.

Brașov 30 August: Tribuniștii 'și-au pupăzit cuibul cu desevrșire. Și ómenii aceia — dacá așa se pot numi — când ar scrie tot ce'și cugetă despre comitetul asociațiunei transilvane, atunci s'ar vedea câtu's de proști!

Macmahon.

Chiucturi d'ale țărenilor la joc.

Amărita mea viața:
 Nu vęd sóre fără ceață.
 Amărita mea inimă
 Nu vęd sóra fără tină.
 Că's singur, ca și un cuc
 N'am milă 'ncătrău mă duc

Și 'ș singur ca ș'o pasere
 N'am milă nici d'o lature.
 Cine' a despărțit doi dragi
 Tragă'i corbii carnea'n fagi,
 Ș'acolo 'i-o croncănescă,
 Pe cei dragi se'i întâlnescă.

Cine strică dragostile
 Mânce'i grâul pasărele
 Şadă'n sânge până'n briu
 Şi'l mânce vermi de viu,
 N'aibă pită'n veci pe masă,
 Nice sănătate'n osă,
 Fie'i graşdul fără boi
 Şi staulul fără oi.
 Mânca'i ar casa pustia
 Şi copiii sărăciia,
 Să umble prin sat a cere
 Ca cătanele'n cotele.

Mandr' aseră pe recóre
 Cânta o priveghitóre
 Glasul ei era subţire
 Pentr'anóstră despărţire.
 Despărţine-om şi noi lele
 Pe obraz cu lăcrămele;
 Despărţi ne-om şi noi bade
 Pe obraz cu lacrimi calde.
 Despărţi ne-om cu necaz
 Şi cu lacrimi pe obraz.

Pentru mandra care'mi place
 Nici părinţii nau ce'mi face
 Nici judele satului
 Nici mai marii sfatului.
 Când mai marii sfătuiesc
 Eu cu mândra me iubesc.

De cin' dragostea se légă
 Nu'i pară lucru de şagă,

Şi de mine s'a legat
 Şi'n mare rău m'a băgat.
 Dragostile de nevastă
 Te uscă de te fac iască
 Te bagă-n bôlá cânescă.
 Dragostile nevesteşti
 Te bagă şi pe fereşti
 Şi te scot
 Pe unde pot.

Mândro struţisor de vescu
 Eu pe tine te iubesc,
 Părinţii nu ne voesc
 Duşmanii rău ne vorbesc.
 Dear putea părinţii face
 Nouă să ne deă pace,
 Că nimica nu facem
 Fără cât ne sărutăm,
 Şi nimica nu greşim
 Fără curat ne iubim.

Măghiran cu frunză rară
 Dragă'mi mândra d'a seră
 Măghiran cu frunză creţă
 Drag mi cum me strînge'n
 braţă;
 Măghiran cu creanga ruptă
 Dragu'mi cum mă sărută.
 Sărută-mă puşor
 Că de nu mă săruţi mor,
 Sărută-me puiaţ drag
 Că de nu me săruţi, zac.
 Strigă badea din Mălin
 Pe mândra din Rosmalin

Neam iubit cinci ani deplin Badea 'napoi s'anturnat,
 Vreamea'i să ne ciufulim. Cămeaşa 'i oam spălat
 Vreamea ni-a fost mai demult Gura 'i o-am sărutat.
 Da noi nu neam priceput. Bună ȃioa mazere
 Eu mândru' o cum 'ȃaş ȃice? Sănătate Mărie
 Floricică Marióră Păstăia-teaş păstăi
 Dulceai fost la gurişóră. Dar me tem c'oi zăbovi,
 Şi eu bade cum 'toiu ȃice? Făr'te-oiusmulgeşim'oiu duce
 Merişor verde'n vărgat, Dór' pe badea l'oiu ajunge
 Dulceai fost la sărutat, Eu mazerea smulsu-o-am
 Guriȃa fagur de miere Pe badea ajunsu-'lam.
 Şi vorbeleȃi cu plăcere. Până eram ne'nsurat
 Mândro mândruliȃa mea Mă duceam seara prin sat,
 Pusam gând şi jurămēt Mă duceam seara pe lună
 Să mă las d'al teu iubit; Cu flueraşul în mână.
 Dar inima ear mē'ntórna Când ȃiceam cu fluerul
 Să te iubesc pân' la tómnă. Să rēsune tot satul,
 Dela tómnă încolea Care fete m'auȃiau
 Iubiască-te cin'a vrea, Luminile le-aprindeau,
 Că team iubit partea mea. Fereştile deschideau,
 Şi mie nume'mi puneau:
 Vină mândro'n deal la cruce, Spate late de voinic
 De veȃi badea cum să duce, Buze moi de copil mic;
 Cu cămeaşa lui cea nouă Dar dacă m'am însurat
 Cu inima ruptă 'ndouē; Când mergeam ȃiua prin sat
 Cu cămeaşa nespălată, Care fete mă vedeau
 Cu gura nesărutată. Fereştile le'nchideau
 Vină bădiȃo'napoi Şi mie nume'mi puneau:
 Cameaşa spălaȃioi. Spate late cărligate
 Gura sărutaȃioi. Buze reci, dăbălázate!

Urzică Scandalografescu.

Cea mai nouă operațiune financiară a lui Tisza e înmulțirea finanților. Ca mâne-n Ungaria vor fi mai mulți finanți decât contribuabili, și pentru ca statul se nu se incele cu mii, administrațiunea financiară va se coste milióne.

Tisza, acest mesia financiar al mamelucilor din Ungaria, a prăsit gărgăuni în glavă, și crede că, până-n anul 1891, va putea mântui statul de deficit. Spre scopul acesta a pus șuruba în cóstele contribuabililor și sucește fără milă, nu observă însé unde creapă. Crepătura se produce în punga statului. Pană acum tóte nouăle șurube de dare, prin care Tisza a încercat sanarea finanțelor statului au produs crepături în punga statului.

Dela urcarea dării pe cafea, ómenii beau țicori, sau își fac din coji de pâne cafea. În urma urcării prețurilor tutunului, și ale țigărilor, Secuii 'și-au îngropat pipele și, când vreau se fumeze țigări, umblă cu țegea dela pipă întórsă-n gură, sau pipă ca caii. Acum urcându-se și

darea pentru spirituóse, ómenii vor bea apă și, când și pentru beutura de apă se vor întroduce dări, Tisza póte fi sigur, că tóte riurile și isvórále din Ungaria seacă.

Care va se đică — cum đice Tribuna, când dá scuipatului o palmă — în Ungaria urcarea dărilor se face, pentru ca regresul finanțelor se póta progresa neobservat. În această nefericită țară, munca contribuabililor a ajuns sórtea condamnatului din Tartarus, care împletea mereu la o fune, pe care un mărgar mereu o înghițea.

O vorbă ca o sută, cu finanțele statului, prelângă tóte urcările de dare, stăm ca cióra-n par: Mai nainte, punga statului avea o găurice, prin care mai curgea câte ceva, decând însě Tisza a devenit ministru de finanțe, își dá tótă silința se astupe găuricea, fără se observe, că-n pungă nu mai e nimica!

†

Lui Trefort.

Dacă rugăciunile popilor românești te-au dus în cea-laltă lume, atunci nu'ți stau bun de: Ubi bene ibi patria!

Calicul.

Stan Pășitul.

Acuma-î anul eram la un târg de săptămână în Mureș-Vașarheiu. În piața orașului, nu departe de monumentul lui Bem, un bou sta legat la jug de proțapul carului. Boul sta liniștit, și nu cugeta nimica. Cel puțin boul se părea a fi atât de fericit, ca se n'ăivă lipsă a cugeta la ceva. Eu pôte însă se me încel, și se nu fie fost așa, pentru-că mulți boi stau adeseori, de ți se pare că cugetă, până-când lor, în faptă, le stă mintea-n loc.

Destul, că bou, de care ve povestesc, sta hodinit lângă jug. D'odată trec cătane cu musica preste piață. Boul, auzînd musica, se întusiasmează, rupe ștreangul, de care sta legat, ridică cînda, ca semn al libertății personale, și o taie la fugă prin popor. Poporul înspăimîntat de libertatea bouului, se ferea în toate părțile, și striga după poliție. Însuși un membru din comunitatea orașului, care de alte-ori dîcea, că-n Mureș-Vașarheiu nu-î de lipsă se fie poliție, vîdînd bouul sărînd ca un turbat prin popor, și oborînd șatrele din tîrg, striga din răspuțeri după poliție, ca și cînd poliția ar fi datore a cunoște mai nainte cugetările tuturor boilor.

Eu stam lângă o boltă, și-n apropierea mea sta membrul comunității orașului, care suduia asupra poliției. Eu ca și el, me uitam cum sare bou, bucurîndu-se de libertate, printre tîrgași.

D'odată bouul se întorce, și fugi asupra noastră. Membrul din comunitatea orașului, speriat, dă se între în boltă, dinaintea căreia stam, deschide ușa și strigă: Vine un bou! Bietul n'a isprăvit însă bine vorba, cînd bouul îi dă una cu capul în grindă, și-l întinde, cât era de lung, pe fole în prăvălie.

Cu asta fu destul, și bouul, ne-avînd lipsă a'și cumpăra ceva din boltă, iese afară, ear' eu sar, prind bouul de cîrne, și plec cu el prin tîrg.

Ducînd eu așa bouul de cîrne prin tîrg, un polițist me ia dinapoi, și me duce cu bou cu tot la poliție.

Eu credeam că, la poliție, pentru prinderea bouului turbat, o se me împărtășesc nunumai de mulțămîta generală, ci și de ore-care remunerațiune corăspundătoare în bani. Dar' ce se vede? — ce s'a ales din bou numai știu — pe mine însă m'au pus 24 de ore la răcîre.

Așa-î omul, ca și bouul: Amîndoi își duc însuși pelea la tîrg!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Ce ȳci tu sȳte la alegerile adunărei generale a asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura popului român dela Abrud'?

Pupăză: Se trăească Bariț!

Colac: Ei, și Popea?

Pupăză: Treaba ta, și a lui gătej!

Colac: Da dacă Bariț nu primea, și Popea se alegea președinte, ce ȳce'i tu atunci?

Pupăză: Se trăească Moldovan!

Colac: Care va se ȳcă — cum ȳce Tribuna, când trage logica de pěr — numai voi Uniții'-se trăiți!

Pupăză: Ba se trăiți și voi, dar' decât se ȳic eu odată, se trăească Popea, mai bine ȳic de ȳece ori, se trăească Bariț!

Colac: Da bine sȳte, numai voi se fiți în capul asociațiunii transilvane? Unde remâne atunci egala îndreptățire?

Pupăză: Egala îndreptățire între ȳmeni se începe cu cântarea: „Al Domnului e pământul!“ — Până atunci vrednicia face dreptatea!

Colac: Ei, și Popca nu 'i vrednic se fie președinte al asociațiunii transilvane?

Pupăză: La întrebarea aceasta 'mi-ar plăcea se răspunȳi tu, și presupunȳnd, că vei răspunde cu „da!“ 'mi-ar plăcea se te ved, cum îți doi însuși o palmă!

Colac: Și pentru ce?

Pupăză: Bine sȳte, dacă tu ȳii atȳta la vrednicia lui Popea, atunci pentru ce nu l'ăți ales metropolit?

Colac: Asta 'i altă camilavcă! Popea nu că n'ar fi vrednic se fie metropolit, sau cel puȳin episcop, dar' omul acela e născut în zodia pechiului, și n'ai ce 'i face. Apoi bietul om mai are și niște sfetnici d'ai babei Ghișă în jurul seu, care norocul că nu s'au făcut pȳlȳrieri, pentru-că atunci ȳmenii se nășteau fără cap. Sfetnicii lui Popea 'i-au pȳpat metropolia cu bȳbacul, acum l'au făcut Tribunist, și ca mâne te vei pomeni, că foc din el unit! — Pe ce ne prindem însȳ, că, la Fȳgȳrȳș, Popea se alege președinte al asociațiunii transilvane?!

Pupăză: La întȳleptii lui „Dummer Kerl von Fogarasch“ tȳte's cu putintă! Atunci mai trebuie numai, ca J. M. Moldovan se se aleagȳ vicepreședinte, și apoi „Vechea Metropolie“ pȳte ieși în a doua ediȳie — dar' eu trebuie se te las sȳte, că plec la Blaj, ca se 'mi aduc adjutul împȳcȳtesc, adio!

Colac: Plecarea 'i dupȳ Trefort!

Cocóna Gurădulce.

Cât, că voi, dacă îmbătrâniți, nu mai iubiți!

Iubirea, sau amorul, e pâinea cea de toate zilele, ce două suflete flămânde o mănâncă în armonie. Sufletele, care nu năzuesc după atare hrană, se le dai lui Hantătar. Omul, care nu mai iubeste, pune-î paie și-l pârlește. Cât!

O întrebare interesantă e, cum, și până-când iubesc bărbații, cum, și până când iubesc femeile?

Cocóna Sfeclea care, de înțeleaptă ce e, dórme, ca iepurii, cu ochii deschiși, și prin urmare și-n somn vede toate, dice, că bărbații, numai odată pot iubi adeverat. Asta o cred și eu, cu atâta mai mult, cu cât toți bărbații, câți am

cunoscut eu, și cunosc ați, toți, ca se vie la convingerea, că ei numai odată pot iubi adeverat, își încearcă iubirea la toate femeile, care le plac. Câț!

Din contra femeile, bucurându-se dela natură de o iubire mai perfectă, ele, ce iubesc, iubesc adeverat. Femeile întrec în iubire chiar și prescrierile sfintei scripturi despre iubire, și iubesc pe deapropoale lor mai mult decât pe sine. O femeă e în stare a se uita de o mie de ori mai mult la un bărbat frumos, decât în oglindă. Câț!

Din iubirea perfectă a femeii se esplică și existența prietenilor de casă, până-când „prietene de casă”, e un termin necunoscut în limbile vorbite de lumea civilizată. Câț!

Timpul, până-când iubesc bărbații, și până-când femeile, e tot așa de nehotărît, ca și diua cea mai de apoi. Eu cunosc bărbați, care nu mai au dinți neci măsele, și totuși, de iubire, fac baie la gură. Cunosc și femei, bătrâne ca alba, cu care s'a brăzdat Oltul, care, în scopul iubirei, în toate zilele 'și văpsesc obrazul cu rumenele, de, când te uiți la ele, cređi că-ș niște raci opăriți. Câț!

Numa mai dăunăđi, în toate gazetele se cetea, că, nu știu ce mare boeróică din Englitera, în vârsta de 75 de ani, s'a măritat dup'un zăblău de 24 de ani. Măritarea aceasta a boeróicei engleze dup'un tiner de 24 de ani, a produs, la fetele cele tinere, multă vorbă și rís, dar' eu am cunoscut și fete de 15 ani, care s'au măritat după moșnegi de 75 de ani. Câț!

Așa-í iubirea, și ce o se-í faci! Simțul inimei egalizează ori-ce etate. Eu me prind cu ori-care fată tineră, care a rís de englesă, că și ea, când va fi de 75 de ani, cu amëndouă mánile se mărită dup'un zăblău de 24 de ani. Mițuluc!

Popa Condac cu popa Prohod.

Condac: Cugetă tu, eu, cel mai activ protopop, cu serviții d'un pătrar de secol în cura animarum, și estan am rămas, la alegerile de canonici, cu buzele unflate!

Prohod: Tocma pentru-că esti activ, canonicia nu-ți de tine. Cine ajunge odată canonic, la ala-ți poți pune d'asupra ușei o tăbliță cu inscripțiunea: „Aici hodi-nește N. N.!”

Scânteii și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Mincinosul, care a prânzit bine, se poate culca și fără cină!

* * *

Cu dascălii românești, care, din mila fêmeii, ajung primăvara, poți aperia vara vrăbiile din holde!

* * *

Femea cocheta, de ar avea o mie de ochi, cu fie-care se uită la alt bărbat!

* * *

Două părți din Măiereni din Sibiu sunt cisme și șerpar, a tria parte-i fudulie!

* * *

C'o pipă de tăbac, omul harnic pôte încujura pământul,
dacă n'o aprinde!

* * *

Și o acțiune d'ale „Institutului tipografic“ din Sibiiu,
plătită întregă, e mai bună decât 100 fl. datorie!

* * *

Decât se ari cu 4 boi streini, mai bine cu 2 vaci
ale tale!

* * *

Oricât de bătrână se fie o fată, prescurariță tot nu
poți face din ea!

* * *

Or fi și călugări, dar' celibi, care trăiesc sub regimul
pantofului sunt destui!

* * *

Cu vreme și toleranța, peatra cea mai scumpă din
coróna Ungariei, n'o se mai fie sigură de finanți și exe-
cutori de dare!

* * *

Renegații sunt citrone, pe care, după-ce le storci, le
arunci pe gunoiu!

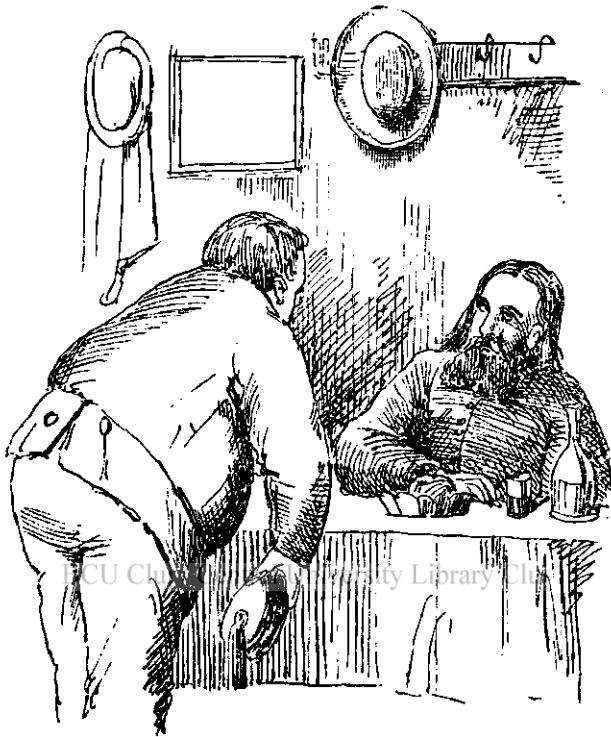
* * *

Dintre toți dumnezeii vechilor Romani și Greci, singur
Amor ne-a mai ramas, care, ca și în vechime, așa și adi, își
valorează cultul seu prin trei săgeți: Prin tragerea din ochi,
prin strângerea de mână, și prin sărutare. Pe celce aceste
trei săgeți nu'l vulnerează, acela-i călugărul adeverat!

* * *

Polemia nu e altceva decât o trântitură morală între
omeni învețați, la care, în loc de sânge, curge cerneala!

Gust fără pungă.

Popa: Aveți păstrăvi?

Birtaşul: Da, încă ce păstrăvil!

Popa: Friptură de curcă este?

Birtaşul: Preste câteva minute o curcă întreagă
se va trage din frigare!

Popa: Ceva compot?

Birtaşul: Compot de perseci, de vișine, de caise
mere, pere, de tot felul!

Popa: Atunci adu'mi o păreche de cârnăței cu
mult hirean!

Un bobărnac.

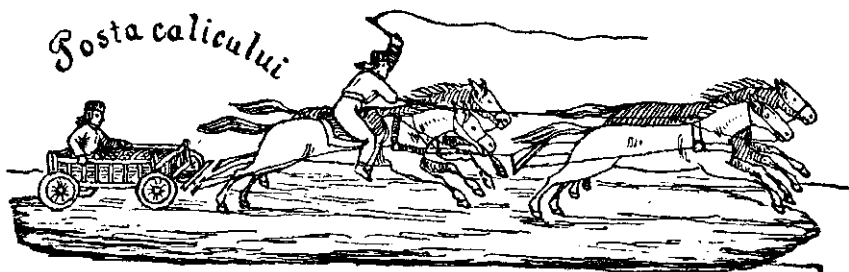
- De 10 ani n'am mai călătorit pe la București!
— D'atunci te ai strâmbat cu desevirșire!
— Da mai sunt în București nebuni, ca odiniórá?
— Ba nu! Cei mai mulți călătoresc acum numai p'aici!

Al teu, cât și al meu.

Nevésta: Mai scóla și tu Nicolae de leagăná copilul, cá e al teu, cât și al meu!

Bărbatul: Las tu partea mea se plângă, și leagăná numai a ta!

Prima Octobree

e ziua, în care racii sar în apă, și abonamentele în punga Calicului. Cei-ce până-n 1 Octobree nu'și plătesc abonamântul, fac bine, dacă-și leagă o peatră de gât și urmează racilor, pentru-că cu Calicul, eo ipso, nu se mai întâlnesc.

Nu ve uitați, că n'aveți, luați de unde puteți, și plătiți abonamentul.

Eu 10 luni de la tipograf am luat, și v'am dat, acum luați tipograful de pe mine, că'l omor!

Mai multor credincioși din Suceava: Călugării sfinți, și bibolii albi, și-n părțile noastre, numără între rarități, dar' dacă-i drept ce'mi scrieți, atunci ai dumneavăstră atâta's de întunecați, de se pare, că acum au căzut din ceriu. Dacă primiți responsabilitatea, că trenul cătră Cluj nu se restornă cu mine, me suiu călare pe călugări, altcum nu!

D-lui B. în L.: O vorbărie lipsită de spirit, cum se obicinuește în coloanele Tribunei decând Slavici a plecat la băile din Vaț — nu-i de mine!

Calendarul Calicului pe anul 1889

că multe ilustrațiuni, întocmit pentru trebuințele tuturor Românilor din lume, preste câteva zile va ieși de sub tipar, și costă 36 cr. s'au 1 franc. Librarilor și tuturor celor ce comandează cel puțin 10 exemplare li se dă, în Austro-Ungaria, un rabat de 10 cruceri, în România, un rabat de 40 de bani după fiecare exemplar.

Comandele, numai în bani gata, se fac la librăria W. Krafft în Sibiu.

Pentru abonentii noștri efectuim și noi espedarea calendarului.

Calendarul Calicului e cel mai bogat, cel mai lătit, și garantează o lectură plăcută pentru totă viața.

Administrațiunea Calicului.